

Kardynał António Marto mówi o „zwyczajnej świętości, płynącej z prostych i prawdziwych gestów, dalekiej od poklasku i blasku reflektorów - o świętości, dla której jednym wzorem jest Jezus”

Kardynał António Marto mówi o „zwyczajnej świętości, płynącej z prostych i prawdziwych gestów, dalekiej od poklasku i blasku reflektorów - o świętości, dla której jednym wzorem jest Jezus”

Biskup diecezji Leirii-Fatimy przewodniczył sesji prezentującej temat nowego roku duszpasterskiego i wezwał chrześcijan do większego entuzjazmu w relacjach z Bogiem

Kardynał António Marto przewodniczył sesji, podczas której zaprezentowano temat nowego roku duszpasterskiego w Sanktuarium Fatimskim - „Dziękczynienie za życie w Bogu”.

W swoim wystąpieniu ordynariusz diecezji Leirii-Fatimy powiedział, że należy doceniać życie „niewidzialne”, czyli takie, które nie rzuca się w oczy; przykładem osób, wiodących takie życie byli widzący z Fatimy.

„«Niewidzialne» życie, życie, które nie rzuca się w oczy to wielki dar świętości”, mówił portugalski dostojnik i przypominał, że ani Franciszek, ani Hiacynta „nie funkcjonowali w rzeczywistości mediów społecznościowych, nie znali sławy. Byli za to świętymi małymi

gestów i drobnych, płynących z głębi serca, uczynków; jak wielu podobnych im skromnych ludzi, nie pojawiali się w wiadomościach, ale ich czyny ratowały ten świat! Dziś także jest wielu takich ludzi...”.

Kardynał zauważył, że „w dzisiejszych czasach mówienie o świętości jest niepopularne, nie cieszy się posłuchem, nie ma dobrej prasy”. I kontynuował: „Jest to temat obarczony wieloma stereotypami i przesadnymi opiniami, które mylą świętość z wielkimi dokonaniem albo nadzwyczajnymi zjawiskami. Mimo to świętość jest tematem bardzo ważnym, także w naszych czasach. Świętość nie jest tylko dla wybrańców – jest ona dostępna do każdego człowieka w jego codzienności”.

Kard. Marto podkreślał przy tym, że codzienna droga człowieka ku świętości powinna być podejmowana w oparciu o wspólnotę i rodzinę.

Rozwijając temat roli wspólnoty w kultywowaniu świętości wskazywał: „Wspólnota winna pielęgnować najdrobniejsze przejawy miłości, dzielić i pomnażać każdy czuły gest, hojną pomoc, dobre słowo, szczerą uśmiech czy uczucie, każdy przykład dzielenia się dobrami materialnymi czy duchowymi. Te małe gesty, pozornie nieznaczące, w oczach Boga są wieczne i święte”.

Podsumowując swój dyskurs o świętości biskup stwierdził: „Być świętym to nie wznosić oczy ku górze w potencjalnej ekstazie, lecz dopasować życie do reguł Bożego miłosierdzia, to zobaczyć w Jezusie Chrystusie tego, który wychodzi na spotkanie ludziom biednym i cierpiącym. Święty to nie ten, kto zjawia się nagle, zachwyca dobrami konsumpcyjnymi i blaskiem reflektorów; to ten, kto nieustannie żyje w Bogu”.

Portugalski dostojnik wyrażał swoje wielkie uznanie dla wizji świętości, o jakiej mówi papież Franciszek, a której przykładem są „święci u drzwi”. Zachęcał także zgromadzonych do inspirowania się „szkołą Maryi” – tak, jak to robili pastuszkowie: „Nie sądzmy, że mistyka jest tylko dla wybranych i ogranicza się do niezwykłych, metafizycznych zjawisk. Mistyka, choć przyjmuje różne stopnie intensywności, jest elementem życia chrześcijańskiego. Najważniejsze jest to, by nie bać się mówić o pięknie życia w Bogu i z Bogiem, o radości, jaką nam to przynosi i robić to z entuzjazmem!”.

Wspominając widzących z Fatimy kardynał António Marto podkreślał: „Świętość pastuszków to wielka spuścizna orędzia fatimskiego. Oni, jak nikt inny, umieli wytyczać drogę świętości. Dodawali sobie nawzajem otuchy, wspólnie się modlili i razem podejmowali ofiary. Pozwólmy, aby ich przykład i nam dodawał otuchy; czyńmy jak oni: dla dobra naszych bliźnich stańmy się narzędziami w rękach Boga. Świętość ma bowiem wielką wartość ucłowieczającą; ona podnosi nas ze zniewolenia i wzmacnia naszą godność”.

Temat świętości i sposobów jej przeżywania w czasach współczesnych to najważniejsze zagadnienia, jakie Sanktuarium Fatimskie proponuje pod rozważenie swoim pielgrzymom w nowym roku duszpasterskim, który rozpoczął się w pierwszą niedzielę Adwentu.

Na sesji otwarcia ksiądz Carlos Cabecinhas powiedział: „W rozpoczynającym się roku duszpasterskim Sanktuarium stawia sobie za cel uświadomienie pielgrzymom ich powołania do świętości jako życia w Bogu. Inne kluczowe zagadnienia tegorocznej pracy pastoralnej to: ukazanie potrzeby nawrócenia rozumianego jako ponowne skoncentrowanie życia na Bogu oraz doświadczenie miłosierdzia Bożego jako zaproszenie do życia w Bogu”. Rektor podkreślił, że Sanktuarium zachęca pielgrzymów do przeżywania Fatimy jako „szkoły świętości” zarówno poprzez refleksję nad duchowością płynącą z orędzia fatimskiego, jak i nad osobami świętych pastuszków, którzy przykładowo realizowali tę duchowość w swoim życiu.

„Przy okazji obchodów setnej rocznicy śmierci świętych Franciszka i Hiacynty, pielgrzymi poznają przykład świętości, którą mogą realizować w codziennym życiu. Wezwanie do świętości dotyczy bowiem wszystkich ochrzczonych – każdy chrześcijanin jest powołany do bycia świętym”, kontynuował ks. Cabecinhas.

Rektor poinformował o najważniejszych wydarzeniach, do których w tym roku odwołuje się Sanktuarium w Cova da Iria. Związane są one ze stuleciem śmierci świętej Hiacynty oraz z setną rocznicą powstania pierwszej figury Matki Boskiej Fatimskiej i święceń biskupich JE José Alvesa Correia da Silvy (pierwszego biskupa ponownie ustanowionej w 1918 r. diecezji Leirii), zwanego „wielkim biskupem Fatimy”.

Temat roku duszpasterskiego zaprezentował ksiądz João Aguiar Campo, były dyrektor Narodowego Sekretariatu ds. Komunikacji Społecznej oraz katolickiej rozgłośni Rádio Renascença. Mówca nazwał Fatimę „szkołą Maryi”, która uczy nas, że Bóg powinien zajmować najważniejszą rolę w życiu człowieka. Dodał też, że miejsce to stwarza pielgrzymom okazję do podejmowania wyjątkowo głębokiej, duchowej refleksji.

Sesję inaugurującą rok duszpasterski poprzedziło otwarcie wystawy czasowej zatytułowanej „Odziana w biel”, upamiętniającej stulecie powstania pierwszej figury Matki Boskiej Fatimskiej.

Podczas tegorocznej uroczystości wolontariusze współpracujący z Sanktuarium Fatimskim po raz pierwszy mieli okazję złożyć lub odnowić „Zobowiązanie Wolontariusza”, które jest najwyższym wyrazem ofiarowania życia Bogu oraz gotowości służenia drugiemu człowiekowi.

Ceremonia odnowienia przyrzeczeń rozpoczęła się modlitwą przy grobach świętych Franciszka i Hiacynty Marto w bazylice Matki Boskiej Różańcowej. Następnie rektor Sanktuarium odprawił Mszę św., w czasie której wolontariusze wypowiedzieli swoje zobowiązanie.

Z Sanktuarium Fatimskim współpracuje obecnie około 350 wolontariuszy, którzy pomagają w przygotowaniu i sprawowaniu liturgii, obsłudze i przyjmowaniu pielgrzymów, a także w wydziale komunikacji społecznej i innych departamentach Sanktuarium.

[prostych-i-prawdziwych-gestow-dalekiej-od-poklasku-i-blasku-reflektorow--o-swietosci-dla-ktorej-jednym-wzorem-jest-jezus-](#)